

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 8—14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπὸ 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 13: 10-17 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στοῦ κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Η Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης μητρός τῆς Θεοτόκου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 10.00 πμ—Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εἰς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Ἁγ. Σπυρίδωνος, ἐπ. Τριμυθοῦντος</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία ★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή — Β΄ Τιμ. 1: 8-18 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 14: 16-24

9 Δεκεμβρίου | Σύλληψη Ἁγίας Ἄννης

Σύμφωνα με την παράδοση ἦταν κόρη του ἱερέα Ματθάν ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ. Παντρεύτηκε τὸν Ἰωακείμ ἀπὸ τὴν Γαλιλαία καὶ μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια ατεκνίας, χάρις στὴν πίστη της καὶ τὶς προσευχὲς της, ἀπέκτησε κόρη τὴν Παρθένο Μαρία. Οἱ γονεῖς της, σὲ ἡλικία τριῶν ἐτῶν, τὴν ἀφιέρωσα στὴν υπηρεσία τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Αὐτοί, μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια, πέθαναν. Τὴν Ἁγία Ἄννα τὴν τιμοῦσαν ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια ὅπως αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ διάφορους Πατέρες τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους. Ο αὐτοκράτορας Ἰουστινιανὸς τῆς ἀφιέρωσε ναὸ στὴν Κωνσταντινούπολη.

<https://www.romfea.gr>

Θαύματα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα

Μια βραδυά, τὴν ὥρα που ὅλοι ἠσύχαζαν, μερικοὶ κλέφτες μπήκαν στὴ μάνδρα, που ἦσαν τὰ πρόβατα που ἔτρεφε ὁ ἅγιος γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν πτωχῶν του, γιὰ νὰ κλέψουν μερικά. Ξεχώρισαν αὐτὰ που ἤθελαν καὶ δοκίμασαν νὰ φύγουν. Ἀδίκᾳ, ὅμως, προσπαθοῦν νὰ κινηθοῦν πρὸς τὴν ἐξοδο. Τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια τοὺς δέθηκαν ἀόρατα ἀπὸ Εκείνο, που ὅλα τὰ βλέπει καὶ τὰ παρακολουθεῖ. Ὅλο τὸ βράδυ ἀγρυπνοὶ ἀγωνίζονταν χωρὶς νὰ κατορθώσουν αὐτὸ που ἤθελαν.

Ὅταν ξημέρωσε καὶ πῆγε ὁ ἅγιος στὴ μάνδρα καὶ τοὺς εἶδε σὲ κείνα τὰ χάλια, τοὺς σπλαγχνίστηκε. Τοὺς μίλησε με καλωσύνη καὶ τοὺς συνέστησε νὰ μὴν ἐπαναλάβουν αὐτὴ τὴν πράξη. Κι ἐκεῖνοι ντροπιασμένοι καὶ καταστενοχωρημένοι τοὺ το υποσχέθηκαν. Τοὺς ἔλυσε τὰ δεσμά, με τὰ ὁποῖα ἦσαν δεμένοι, τοὺς εὐλόγησε καὶ τοὺς ἀπέλυσε.

Τὴν ὥρα, που ἔφευγαν, τοὺς ἔδωσε κι ἓνα κριάρι γιὰ «τὸν κόπο τῆς ἀγρυπνίας». Πόσο δίκαιο ἔχει ὁ λαὸς μας ὅταν λέγει: «Ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὸν κλέφτη· ἀγαπᾷ ὅμως καὶ τὸν νοικοκύρη». Ὁ Πανάγαθος «θέλει πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμοθ. β' 4).

<https://www.saint.gr>

Ανόρθωσόν με, Κύριε

Ὁ Χριστὸς διδάσκοντας στὴ συναγωγή συναντᾷ μία γυναίκα, ποὺ δεκαοκτὼ ὁλόκληρα χρόνια ταλαιπωρεῖται ἀπὸ «πνεῦμα ἀσθενείας» καὶ εἶναι συγκύπτουσα. Ἡ γυναίκα δὲν πῆγε στὴ συναγωγή γιὰ νὰ ζητήσει τὴ θεραπεία της. Προφανῶς δὲν ἤξερε οὔτε ποιὸς ἦταν ὁ Χριστός. Πῆγε γιὰ νὰ προσευχηθεῖ καὶ νὰ δοξάσει τὸν Θεό. Ποιὸς ἄλλος θὰ δώσει «δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ Κυρίῳ»; Μήπως «οἱ πεποιοθέντες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν» (Ψαλμ. 48,7); Ὁχι, ἀλλὰ «ἡ ψυχὴ ἡ λυπούμενη ἐπὶ τὸ μέγεθος ὃ βαδίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινώσα δώσει σοι δόξαν καὶ δικαιοσύνην, Κύριε» (Βαρούχ 2,17).

Ἡ παραφροσύνη τοῦ φθόνου

Μία τέτοια πονεμένη καὶ πεινασμένη ψυχὴ, σκυφτὴ ἀπὸ τὴν ἀρρώστια, μὲ μάτια ποὺ κουράστηκαν νὰ βλέπουν μόνο τὸ χῶμα, τὴ σπλαχνίστηκε ὁ Χριστός· καὶ χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσει, τὴ θεράπευσε μὲ τὴ «θεοπρεπέστατη καὶ ἐξουσιαστικὴ φωνὴ του καὶ μὲ τὸ βασιλικὸ του νεῦμα» (ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας). Ὁ σατανᾶς ὅμως ποὺ τόσα χρόνια τὴν ταλαιπωροῦσε, διωγμένος τώρα ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ θέλοντας νὰ μειώσει τὴ δόξα τοῦ θαύματος, «δεσμεῖ τὸν ἀρχισυνάγωγον φθόνῳ» (ἅγιος Θεοφύλακτος)· τὸν βρῆκε διαθέσιμο, γιατί ἡ ὑποκριτικὴ ζωὴ του τὸν εἶχε καταντήσῃ «συγκύπτουσα» πολὺ χειρότερα ἀπὸ τὴ γυναίκα. Ἐκείνη εἶχε δεσμευεῖ ἀκούσια, ἐνῶ αὐτὸς -παρερμηνεύοντας τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο- ἐκούσια σκύβει κάτω ἀπὸ ἀσήκωτη σωρεία τύπων ψευτοευσέβειας. Καὶ δὲν ταλαιπωρεῖ μόνο τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ «δεσμεύει φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 23,4).

Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι τὴν ἐξωφρενικὴ σύστασή του τὴν ἀπευθύνει μόνο στὸν ὄχλο. Δὲν τολμάει νὰ στραφεῖ καθόλου στὸν Χριστό, τὸν ὁποῖο φθονεῖ πλέον ἀφάνταστα, βλέποντάς τον νὰ κερδίζει τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου. Κατὰ τὴν παράλογη, λοιπόν, ἀπαίτησή του θὰ ἔπρεπε ἡ ταλαίπωρη συγκύπτουσα νὰ ἀπαντήσῃ στὸ σωτήριο πρόσταγμα τοῦ Κυρίου: «Ὁχι, Κύριε, εἶναι Σάββατο σήμερα καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀνορθωθῶ. Πρέπει νὰ ἀναβάλεις γιὰ αὔριο τὴ θεραπεία μου». Ὁ Χριστὸς ἐλέγχει τὸν ἀρχισυνάγωγο σὲ αὐστηρότατο τόνο. Τὸν ἀποκαλεῖ «ὑποκριτὴ» καὶ ἐπισημαίνει τὸ κατάντημά του νὰ θεωρεῖ «ἀτιμότερον τοῦ κτήνους τὸν ἄνθρωπον», ἀφοῦ τὰ ζῶα του δὲν τὰ ἀφήνει οὔτε γιὰ μία μέρα ἀπότιστα, ἐνῶ τὴν -γιὰ δεκαοκτὼ χρόνια- ἀρρωστητὴν γυναίκα «οὐ βούλεται ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀσθενείας»· καὶ μάλιστα μία ψυχὴ, ποὺ «ὄχι τόσο ἐξαιτίας τῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ ἐξαιτίας τῆς πίστεως της εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ» (ἅγιος Κύριλλος).

«Ἀγιασμός τοῦ Σαββάτου» καὶ «σύνδρομο τῆς Κυριακῆς»

Φυσικὰ δὲν παρερμήνευε μόνο ὁ συγκεκριμένος ἀρχισυνάγωγος τὸν Νόμο σχετικὰ μὲ τὴν ἀργία τοῦ Σαββάτου. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ποὺ ὁ Χριστὸς τέλεσε θαῦμα τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, ἡ ἀντίδραση ἦταν τόσο ἔντονη, ὥστε «ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ» (Ἰωάν. 5,16). Ἡ πώρωση στὴν ὁποία τοὺς εἶχε ὁδηγήσει ἡ ὑποκρισία τους δὲν τοὺς ἄφηνε νὰ δεχθοῦν ὅτι «τὸ Σάββατο ἐγίνε γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸ Σάββατο», οὔτε πολὺ περισσότερο νὰ πιστέψουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ νομοθέτης καὶ ὁ κύριος καὶ τοῦ Σαββάτου. Γι' αὐτὸ δὲν ἤθελαν νὰ καταλάβουν ὅτι «τὸ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων» (Ἐξοδ. 20,8) δὲν ἔχει σχέση μὲ μία στείρα καὶ τυπικὴ ἀργία «τοῦ γράμματος», ἀλλὰ μὲ τὴν ἐν Πνεύματι λατρεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ φιλάνθρωπη ἀγαθοποιία.

Στὴ σημερινὴ ἐκκοσμικευμένη κοινωνία αὐτὰ φαίνονται μᾶλλον ἀκατανόητα. Σήμερα ἡ ἀργία τῆς Κυριακῆς, ἀποκομμένη ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ τὸ Κυριακὸ Δεῖπνο τῆς Λειτουργίας, κατάντησε ἀπλῶς μία ἄδεια μέρα, ποὺ μάταια προσπαθεῖ ὁ ἀλειτούργητος ἄνθρωπος νὰ τὴ γεμίσει μὲ διασκεδάσεις, δηλαδὴ μὲ ἄγονο διασκορπισμὸ νοδὸς καὶ καρδίας. Αὐτὰ τὰ ἄγονα κενὰ ἐκδικοῦνται μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ «συνδρόμου τῆς Κυριακῆς», μίας παράξενης ἀρρώστιας, ποὺ ἐδῶ καὶ χρόνια ἔχουν παρατηρήσει ψυχίατροι σὲ ὅλο τὸν σύγχρονο κόσμο. Τὰ συμπτώματα αὐτοῦ τοῦ συνδρόμου εἶναι: πλήξη, ἀνία, τάση φυγῆς, νευρικότητα καὶ ἀπρόβλεπτα ξεσπάσματα.

Τὰ ἄνω ζητεῖτε

Ἡ βασικὴ αἰτία τοῦ κακοῦ βρίσκεται στὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος βγάζοντας τὸν Θεὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ του ἔπαψε νὰ ζητεῖ καὶ νὰ φρονεῖ τὰ ἄνω, ὅπου «ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος» (Κολ. 3,1) καὶ κατάντησε «συγκύπτων», κοιτάζοντας μόνο τὰ χοῖκα καὶ τὰ γήινα. Ὁ μακαριστὸς Ρουμάνος Γέροντας Κλεόπας Ἰλίου ἀναφέρεται σὲ κάποιον ποὺ εἶχε ὑποδουλωθεῖ στὸ πάθος τῆς κλοπῆς.

Κάποτε πῆγε νὰ κλέψει θημωνιὲς ἀπὸ τὸ ἀγρόκτημα ἐνὸς πλουσίου παίρνοντας μαζί καὶ τὴν πεντάχρονη κορούλα του, ποὺ ζητοῦσε ἐπίμονα περίπατο. Φθάνοντας στὸν τόπο τῆς κλοπῆς ἄρχισε προσεκτικὰ νὰ κοιτάζει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μὴπως τὸν δεῖ κανένας. Τότε τὸ μικρὸ κοριτσάκι, ποὺ δὲν εἶχε καταλάβει τί γινόταν, «θεῖα νεύσει» τοῦ λέει μὲ ἀπλότητα: «Μπαμπά, κοίταξες σὲ ὅλα τὰ μέρη, ἀλλὰ ξέχασες νὰ κοιτάξεις στὸν οὐρανό». Ἡ ἀθῶα ὑπόδειξη τῆς μικρῆς τὸν συγκλόνισε καὶ τὸν ἀφύπνισε. «Παραχρῆμα ἀνωρθώθη» καὶ κατάλαβε ὅτι μόνο φρονώντας καὶ ζητώντας τὰ ἄνω, πλουτίζει ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος.

Μαζί μὲ τὸν μετανοήσαντα κλέφτη ἃς παρακαλοῦμε τὸν Χριστὸ μὲ τὰ λόγια τῆς Παρακλητικῆς: «Ὡς τὴν συγκύπτουσαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς πρὸς τὰς τρίβους σου, Φιλάνθρωπε».

Βαρνάβας Λαμπρόπουλος (Ἀρχιμανδρίτης)